

8. Kalinina L. Spetsyfika informatsiinogo upravlinia zakladamy osvity // Osvita i upravlinia. 2003. T. 6. ch. 3. s. 47.

9. Kompetentnisnyi pidhid u suchasni osviti: svitovy dosvid ta ukrains'ki perspektyvy (Biblioteka z osvithnoi polityky) / Pid zagal'noiu redaktsieiu O.V.Ovcharuk. – K, 2004

10. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 16.11.2000 № 1717 “Pro perehid zagal'noosvitnih navchal'nyh zakladiv na novyi zmist, strukturu i 12-richnyi termin navchannia”. – Osvita Ukrainy. Normatyvno-pravovi dokumenty. – L.: Milenium. – s.161-163.

11. Sheilz Jo. Kommunikativnost' v obuchenii sovremennym yazykam. – M.: Sovet po kul'turnomu sotrudnichestvu; Sovet Evropy Press, 1995.

ІННОВАЦІЇ В УПРАВЛІННІ ЯКІСТЮ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Харчук Наталія Сергіївна, завідувач кафедри англійської філології, Національного університету біоресурсів і природокористування України (Київ),

Ямнич Наталія Юріївна, старший викладач кафедри англійської філології Національного університету біоресурсів і природокористування України (Київ)

Иновационный менеджмент в образовании – насущный вопрос сегодняшнего дня. Суть и проблемы инновационного менеджмента раскрываются в данной статье. Глобализация и мобильность способствуют инновационным реформам в системе образования. Требования к содержанию образования и усовершенствованию методологии в соответствии со значительными общественными и технологическими преобразованиями анализируются в статье.

Ключевые слова: *инновационный менеджмент в образовании, качество образования, учебные заведения, мониторинг, информационные технологии, мобильность, адаптация, поддержка, оценивание, обучение, компетенция.*

УДК 811.124'02

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ЛІНГВОДИДАКТИКИ У ВИКЛАДАННІ ЛАТИНИ НА АГРОБІОЛОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТАХ

БАЛАЛАЄВА О. Ю., старший викладач кафедри української та класичних мов Національного університету біоресурсів і природокористування України (м. Київ)

У статті розглядаються шляхи реалізації принципів професійної лінгводидактики у процесі навчання латинської мови на агробіологічних факультетах. Зокрема, проаналізовано принципи інтегративності, комплексного формування професійної іншомовної компетентності, іншомовної профілізації, подвійної детермінації змісту навчання, безперервності мовної підготовки, селективності, оригінальності та автентичності матеріалу та ін.

Ключові слова: *латинська мова, професійна лінгводидактика, принцип, агробіологічний факультет.*

В статье рассматриваются пути реализации принципов профессиональной лингводидактики в процессе обучения латыни на агробиологических факультетах. В частности, проанализированы принципы интегративности,

комплексного формування професійної іноязычної компетентності, іноязычної профілізації, подвійної детермінації содержания обучения, непрерывности языковой подготовки, селективности, оригинальности и аутентичности материала и др.

Ключевые слова: латинский язык, профессиональная лингводидактика, принцип, агробиологический факультет.

Потреба педагогічної практики в осмисленні процесів, що відбуваються в сучасній освіті, все частіше звертає науковців до дослідження проблеми викладання фахових дисциплін і іноземних мов в контексті їх інтеграції. Розробкою методології професійно орієнтованого навчання іноземних мов займається відносно нова галузь лінгводидактики – професійна лінгводидактика.

Теоретичні основи професійної лінгводидактики закладено у працях М. Дружиніної, А. Крупченко [4; 5]; лінгвопрофесійні аспекти проблеми викладання латини в медичних ВНЗ висвітлюються у дослідженнях О. Беляєвої [1]. Окремі спроби проєкції ідей професійної лінгводидактики на процес викладання латини в аграрних ВНЗ вже робилися, проте стосувалися вони навчання латини студентів-ветеринарів [6; 8]. Питання реалізації лінгвопрофесійних принципів на агробіологічних факультетах не були предметом спеціального дослідження і в такому аспекті порушуються автором уперше.

Мета статті – дослідити шляхи реалізації принципів професійної лінгводидактики у процесі навчання латини на агробіологічних факультетах.

За А. Крупченко, комплекс специфічних принципів навчання іноземної мови за фаховим спрямуванням містить як загальнодидактичні, так і цільові принципи лінгводидактики, які отримали нове звучання (інтегративний, міждисциплінарний, функціональний, проблемності, безперервності, багаторівневості, модульності, автономності, елективності, варіативності, комунікативності та інтерактивності) та власне лінгвопрофесійні принципи (селективності, іншомовної професіоналізації, інтернаціоналізації, іншомовної випереджаючої спеціалізації) [5, с. 9].

Подальший розвиток принципів професійної лінгводидактики призвів до їх поділу на основні і допоміжні. До основних принципів професійної лінгводидактики належать такі: інтегративності; комплексного формування професійної іншомовної компетентності; формування орієнтованості на професійну діяльність; іншомовної профілізації; подвійної детермінації змісту підготовки; функціональності; моделювання квазіпрофесійної діяльності. До допоміжних відносять принципи: міжкультурності; формування навчальної автономії; проблемності навчання; варіативності змісту і технологій навчання; безперервності мовної підготовки; активної комунікативності; оригінальності та автентичності матеріалів; інтерактивності; селективності; елективності [4; 5].

Розглянемо, як окремі лінгвопрофесійні принципи реалізуються у процесі навчання латини на агробіологічних факультетах.

При підготовці майбутніх агрономів курс латини є важливою складовою мовної освіти, що закладає підвалини термінологічної грамотності студентів. Мета дисципліни – ознайомити студентів з основами латинської мови, допомогти набути практичних умінь і навичок використання фахової латиномовної термінології у навчальній, науковій та виробничій діяльності.

Основне завдання полягає у формуванні професійно-термінологічної компетентності студентів, сфокусованої на вивченні латинської біологічної терміносистеми в таких її субтерміносистемах: ботанічна, фітопатологічна, зоологічна. Професійно-термінологічну компетентність розуміємо, вслід за Л. Вікторовою, як «готовність і здатність фахівця демонструвати належні особистісні якості в ситуаціях професійного спілкування, мобілізуючи для цього знання фахової термінології, вміння та навички використовувати з точністю і лінгвістичною правильністю терміни в усному і писемному професійному мовленні відповідно до нормативних вимог» [2, с. 17].

У структурі власне специфічних принципів професійної лінгводидактики інтегративність виступає як системотвірний елемент. Принцип інтегративності тісно пов'язаний із принципом іншомовної профілізації, який визначає зміст професійно орієнтованого навчання іноземних мов як цілісний, комплексний і водночас інтегративний процес формування мовної особистості фахівця, що відбувається під час інтеграції лінгвістичних і комунікативних навичок з професійними на основі взаємопроникнення, взаємодоповнення і взаємозалежності як міжпредметної інформації, так і способів її засвоєння [5].

У системі підготовки фахівців ОКР «Бакалавр» напряму «Агрономія» дисципліна «Латинська мова» належить до циклу гуманітарної та соціально-економічної підготовки, в межах якого виявляє міжпредметні зв'язки з дисциплінами «Українська мова (за професійним спілкуванням)» та «Іноземна мова (за професійним спілкуванням)».

Латина інтегрується також із дисциплінами циклу математичної та природничо-наукової підготовки: «Ботаніка», «Хімія», «Фізіологія рослин» та циклу професійної та практичної підготовки: «Ентомологія», «Фітопатологія», «Гербологія», «Агрофармакологія», «Плодівництво», «Овочівництво».

За Р. Гуревичем, в основі класифікації міжпредметних зв'язків лежить ознака спільності одного з чотирьох елементів: об'єкта вивчення, елемента теорії (закону, принципу, правила), методу пізнання і прийому діяльності [3].

Об'єктні зв'язки представлені чи не найширше і простежуються на рівні взаємодії латинської мови і дисциплін природничо-наукової, а також професійної та практичної підготовки під час вивчення латинської ботанічної та зоологічної термінології, а також під час вивчення інтернаціональної лексики на заняттях з української та іноземної мов за професійним спрямуванням.

Теоретичні зв'язки простежуються на рівні вивчення лінгвістичних законів як загальних (лінгвістичних універсалій), так і окремих законів конкретних мов, адже результати еволюції фонетичних, морфологічних, лексичних особливостей латини репрезентовані в сучасних європейських мовах. Водночас вивчаються теоретичні засади термінознавства і термінологічної лексикографії, принципи формування терміносистем, їх ієрархічна структура. На цьому рівні латина інтегрується із українською та іноземною мовами за професійним спрямуванням. Методичні зв'язки реалізуються при застосуванні зіставного методу в навчанні латинської мови.

Діяльнісні зв'язки латинської мови репрезентують себе на рівні спільних прийомів. Хоча латина не вивчається в середній школі, першокурсники володіють навичками читання і перекладу іншомовних текстів, уміють працювати зі словниками сучасних мов.

Для раціонального впровадження міжпредметних зв'язків у навчальний процес має значення і така класифікаційна схема, в основі якої лежить хронологічний критерій. Згідно з нею, міжпредметні зв'язки можуть бути ретроспективними, синхронними і перспективними [3, с. 71]. Такий підхід дозволяє розглянути лінгвопрофесійні принципи наступності і безперервності мовної освіти. Вивчення латини здійснюється на основі наступності знань і навичок, отриманих студентами із курсів української та іноземної мов, біології та хімії в загальноосвітніх навчальних закладах. Латина вивчається відповідно до плану навчального процесу агробіологічного факультету на першому курсі або паралельно з фаховими дисциплінами, або передує їм, слугуючи інструментально-понятійною базою для них та закладаючи основи для подальшого свідомого сприйняття інтернаціональної термінологічної лексики у рідній та сучасних іноземних мовах. Отже, вивчення латинської мови є необхідним етапом безперервної мовної освіти агронома.

Таким чином, курс латини слід розцінювати як дисципліну з високим інтегративним потенціалом, яка реалізує міжпредметні зв'язки різних рівнів із дисциплінами всіх циклів підготовки (вид інтеграції – мультидисциплінарна).

Органічно пов'язані між собою і принципи орієнтованості на професійну діяльність та функціональності. Чітка термінологічна спрямованість курсу латинської мови зумовлена метою дисципліни – допомогти студентам набути практичних умінь та навичок використання фахової латиномовної термінології у навчальній, науковій та виробничій діяльності. Принцип функціональності обумовлює здатність виконувати функціональні обов'язки фахівця, використовуючи лише функціонально необхідний мовний матеріал. Якщо для гуманітарних напрямів при вивченні латини встановлено примат граматичного аспекту над лексичним, то для агробіологічних – навпаки, першість віддається термінологічній лексиці, а граматику визнається вторинною.

Курс латини на агробіологічних факультетах має власну специфіку, яка суттєво відрізняє його від вивчення на інших факультетах аграрних ВНЗ. У змісті дисципліни профілюючий компонент (вивчення термінології) ще більше актуалізований і, безумовно, домінує над загальноосвітнім (вивченням основ латинської мови). Граматичний матеріал наводиться у значно скороченому обсязі, необхідному для розуміння і перекладу латинських назв рослин, збудників їх хвороб, шкідників та засобів захисту рослин.

Студенти навчаються лише тим знанням і навичкам, які необхідні для номінації – позначення спеціальних понять термінами і номенклатурними найменуваннями, фіксованими у кодексах ботанічної та зоологічної номенклатур. Деякі дослідники (О. Реформатський, В. Лейчик та ін.) указують на принципові відмінності термінів і номенів. У навчальній практиці домінує функціональний підхід і протиставлення термінів і номенів, хоча й обговорюється, але не є принциповим. При вивченні латинської мови на агробіологічних факультетах в лексичних мінімумах превалюють ботанічні номенклатурні найменування (власне терміни складають не більше 20%).

За даними Г. Хасаншиної, граматичний фонд латинізованої метамови агрономії представлений трьома частинами мови: іменники – 12,9%, прикметники – 65,3%, дієприкметники – 21,8%. В складних словах як терміноелементи репрезентовані також числівники та прислівники. Метамова

агрономії має іменну природу, а динамічний термінологічний компонент є редукованим – представлений лише дієприкметником [7, с. 6].

Внаслідок субстантивно-атрибутивної природи агробіологічної термінології та номенклатури при вивченні латинської мови найбільша увага приділяється граматичним характеристикам іменників та прикметників. Але й ці частини мови вивчаються не у повних парадигмах. Як зазначає Г. Хасаншина, латинізовану метамову агрономії характеризує подальша «редукція» словозмінної системи латинської мови. Найбільш значимою виявляється незалежна морфологічна форма іменника (називний, інколи родовий відмінки однини), з якою в бінарних і поліномінальних назвах узгоджуються прикметники. При цьому атрибутивні члени, займаючи постпозиції після субстантива, ранжуються за ступенем важливості ознаки для одиниці даного таксономічного рангу [7].

Описана дослідницею модель (субстантивно-ад'єктивні сполучення) є характерною для ботанічної номенклатури, яка становить ядро лексичних мінімумів для студентів-агробіологів. Разом з тим майбутні агрономи опановують значну кількість фітопатологічних і ентомологічних номенклатурних найменувань. У назвах збудників хвороб рослин і комах-шкідників продуктивною є модель субстантивно-субстантивних словосполучень, де неузгоджене означення виражається іменником у родовому відмінку однини або множини. У ботанічних і зоологічних назвах зустрічається також модель субстантивно-субстантивних словосполучень, де означення виражене іменником у називному відмінку. Отже, на агробіологічних факультетах обов'язковим є вивчення лише чотирьох словоформ іменників і прикметників – у називному і родовому відмінках однини і множини. Повна словозмінна парадигма іменників наводиться для додаткового ознайомлення.

Проте велика увага приділяється темам за фаховим спрямуванням: систематиці, класифікації і таксономії біологічних об'єктів, рангам таксономічних категорій та способам позначення таксонів і особливо концентрується на основній таксономічній категорії біологічної систематики – виді, структурі латинських біномінальних назв рослин, тварин і збудників хвороб, способах вираження видових епітетів. Не менш важливим є вивчення структури ієрархічної системи таксономічних категорій, рангом вищих за вид, та способів творення уніомінальних назв рослин і тварин. Обов'язковим є знання латинських уніфікованих кінцевих терміноелементів уніомінальних назв, рекомендованих чинними міжнародними кодексами ботанічної та зоологічної номенклатур, та їх українських еквівалентів. Протягом курсу студенти знайомляться з принципами міжнародних номенклатур (типифікації, пріоритету, незалежності), одним з яких є принцип універсальності, котрий полягає у тому, що наукові назви таксономічних груп розглядаються як латинські, незалежно від походження.

А. Качалкін звертає увагу на два напрями у навчанні латини. З одного боку, вивчення латинської мови, яка розглядається як загальноосвітня дисципліна, передбачає ознайомлення з мовою взагалі та її граматичною системою. З іншого боку, латину слід розцінювати як профільюючу дисципліну. Наразі йдеться не про вивчення іноземної мови у звичному розумінні – головним завданням стає вивчення професійної термінології. Такий двовекторний

напряму у навчанні латини забезпечує реалізацію принципу подвійної детермінації структури змісту підготовки.

Принцип селективності «пронизує» всю систему навчання мови для професійних цілей. Це означає, що відбувається навчання не іноземної мови взагалі, а вибірково і будується відповідно до комунікативних потреб професії або профілю, а також особистості фахівця, зацікавленого в отриманні нових професійних знань засобами іноземної мови [5, с. 22].

Меншою мірою внаслідок об'єктивних причин представлені у навчанні латини допоміжні принципи: активної комунікативності, оригінальності та автентичності матеріалу, проблемності, елективності, урахування індивідуальних траєкторій професійного розвитку, варіативності змісту і технологій навчання, інтерактивності.

Як зазначає Н. Кацман, теоретичне навчання будь-якої іноземної мови за необхідністю пов'язане із її практичним вивченням, адже мова є засобом комунікації, що і відрізняє її в плані методики від інших предметів, практичне її вивчення передбачає навчання комунікативної діяльності. Виходячи із об'єктивних умов існування латини лише в письмовій формі, це є навчання рецептивного володіння мовою на рівні розуміння письмового висловлювання, тобто навчання читання. Отже, латина є мовою некомунікативного характеру, має певні обмеження у формуванні мовленнєвої і лінгвістичної компетенції: мовленнєва реалізується на рівні читання і письма, лінгвістична – на рівні знань орфоепічних, орфографічних, лексичних та граматичних норм, основних мовних законів та правил побудови термінів.

З цієї ж причини принцип оригінальності та автентичності матеріалу не може бути реалізований повною мірою у навчанні латини. Традиційна трактовка цього принципу передбачає використання у навчальному процесі оригінальних матеріалів, запозичених із комунікативної практики носіїв мов. Такі матеріали не призначені спеціально для навчальних цілей і характеризуються природністю лексичного наповнення і граматичних форм, ситуативною адекватністю використовуваних мовних засобів. У курсі латини часткове ознайомлення студентів із оригінальними мовними конструкціями передбачене при вивченні латинських прислів'їв, сентенцій, гімну «Gaudeamus». В основному, увага приділяється автентичності термінології, яка має бути адекватною сучасним терміносистемам і номенклатурним кодексам.

Слід визнати, що на сучасному етапі принципи елективності, варіативності та урахування індивідуальних траєкторій професійного розвитку, які передбачають можливість надання студентові свободи вибору змісту, форм, методів, засобів, технологій, темпів та оцінювання навчання не є провідними у вивченні латинської мови. Традиційна організація навчання латини в аграрних ВНЗ не забезпечує оптимальні умови для реалізації особистісного потенціалу кожного студента у процесі навчання. Ще одним недоліком традиційних занять є відсутність зворотного зв'язку для певної частини студентів, що суперечить принципу інтерактивності, спрямованому на забезпечення реальної взаємодії суб'єктів та об'єктів навчання між собою та із засобами навчання.

Отже, процес навчання латини студентів-агробіологів базується на загальнодидактичних та специфічних лінгвопрофесійних принципах: інтегративності, формування професійної іншомовної компетентності,

формування орієнтованості на професійну діяльність, іншомовної профілізації, подвійної детермінації змісту навчання, функціональності, селективності, дослідження яких становить перспективний напрям у сучасній лінгводидактиці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Беляєва О. М. Професійно орієнтоване навчання латинської мови студентів вищих медичних навчальних закладів III-IV рівнів акредитації : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.02 „Теорія та методика навчання (класичні мови)” / О. М. Беляєва. – К., 2011. – 21 с.

2. Вікторова Л. В. Формування професійно-термінологічної компетентності студентів вищих аграрних навчальних закладів у фаховій підготовці : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 „Теорія і методика професійної освіти” / Л. Вікторова. – Чернігів, 2009. – 20 с.

3. Гуревич Р. С. Теоретичні та методичні основи організації навчання у професійно-технічних закладах / Р. С. Гуревич. – К. : Вища шк., 1998. – 229 с.

4. Крупченко А. К. Становление профессиональной лингводидактики / А. К. Крупченко // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету : зб. наук. праць. Серія : Педагогічні науки. – Чернігів, 2011. – Вип. 92. – с. 153–156.

5. Крупченко А. К. Становление профессиональной лингводидактики как теоретико-методологическая проблема в профессиональном образовании : автореф. дис.... д. пед. наук : спец. 13.00.08 „Теория и методика профессионального образования” / А. К. Крупченко. – М., 2007.– 46 с.

6. Тверезовська Н.Т. Реалізація лінгвопрофесійних принципів у навчанні латини студентів-ветеринарів / Н. Т. Тверезовська, О. Ю. Балалаєва // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету ім. Т. Г. Шевченка. – Чернігів : ЧНПУ, 2012. – Вип.100. – С. 388–392 (Серія : Педагогічні науки).

7. Хасаншина Г.В. Латинизированный семантический метаязык в русском агрономическом подъязыке : автореф. дис. ... канд. ф. наук : спец. 10.02.20 „Сравнительно-историческое, типологическое и сопоставительное языкознание” / Г.В. Хасаншина. – Екатеринбург, 2004. – 24 с.

8. Balalajeva O. Major principles of teaching Latin at the Departments of Veterinary Medicine in Ukrainian agrarian universities / O. Balalajeva // Edukacija – Technika – Informatyka. – № 4. – Rzeszyw: FOSZE, 2013. – P. 529–534.

REFERENCES

1. Bieliaieva O. M. Profesiino oriientovane navchannia latynskoi movy studentiv vyshchых medychnykh navchalnykh zakladiv III-IV rivniv akredytatsii : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. ped. nauk : spets. 13.00.02 „Teoriia ta metodyka navchannia (klasychni movy)” / O. M. Bieliaieva. – K., 2011. – 21 s.

2. Viktorova L. V. Formuvannia profesiino-terminolohichnoi kompetentnosti studentiv vyshchых ahrarnykh navchalnykh zakladiv u fakhovii pidhotovtsi : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. ped. nauk : spets. 13.00.04 „Teoriia i metodyka profesiinoi osvity” / L. Viktorova. – Chernihiv, 2009. – 20 s.

3. Hurevych R.S. Teoretychni ta metodychni osnovy orhanizatsii navchannia u profesiino-tehnychnykh zakladah / R.S. Hurevych. – K.: Vyshcha shk., 1998. – 229 s.

4. Krupchenko A. K. Stanovlenie professionalnoy lingvodidaktiki / A. K.

Krupchenko // Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu : zb. nauk. prats. Ser.: Pedahohichni nauky. – Chernihiv, 2011. – Vp. 92. – s. 153–156.

5. Krupchenko A. K. Stanovlenie professionalnoy lingvodidaktiki kak teoretiko-metodologicheskaya problema v professionalnom obrazovanii : avtoref. dis. na soiskanie nauch. stepeni d. ped. nauk : spets. 13.00.08 „Teoriya i metodika professionalnogo obrazovaniya” / A. K. Krupchenko. – M., 2007. – 46 s.

6. Tverezovska N.T. Realizatsiia lnhvoprofesiinykh pryntsyviv u navchanni latyny studentiv-veterynariv / N. T. Tverezovska, O. Yu. Balalajeva // Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu im. T. H. Shevchenka. – Chernihiv : ChNPU, 2012. – Vyp.100. – S. 388–392 (Seriiia : Pedahohichni nauky).

7. Hasanshina G.V. Latinizirovannyiy semanticheskyy metayazyik v russkom agronomicheskomy pod'yazyike : avtoref. dis. na soiskanie nauch. stepeni kand. f. nauk : spets. 10.02.20 „Srvnitelno-istoricheskoe, tipologicheskoe i sopostavitelnoe yazyikoznanie” / G.V. Hasanshina. – Ekaterinburg, 2004. – 24 s.

8. Balalajeva O. Major principles of teaching Latin at the Departments of Veterinary Medicine in Ukrainian agrarian universities / O. Balalajeva // Edukacija – Technika – Informatyka. – № 4. – Rzeszyw: FOSZE, 2013. – P. 529–534.

IMPLEMENTATION OF PROFESSIONAL DIDACTICS PRINCIPLES IN TEACHING LATIN AT AGROBIOLOGICAL FACULTIES

Balalyaeva Olena Yuryiva, Senior Lecturer of the Department of Ukrainian and Classical Languages, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine (Kyiv)

The article deals with the ways of implementation of linguoprofessional principles in the process of teaching Latin at agrobiological faculties. In the structure of professional linguodidactics specific principles the integrativity is a systemic element. Integrativity principle is closely connected with the principle of foreign-language profiling, which defines the content of professionally-oriented foreign languages study as an integral, complex and at the same time integrative process of formation the specialist's linguistic personality who has a professional foreign-language communicative competence. Formation of this competence takes place in the integration of linguistic and communicative skills with professional ones based on interpenetration, complementarity and interdependence of intersubjective information and ways of its learning, that embrace interdisciplinarity and interactivity.

The principle of functionality determines the ability to perform specialists' duties, using only selected, functionally necessary linguistic material. While for humanitarian specialties the primacy of grammatical aspect in the study of Latin was established, for agrobiological specialties the primacy is given to terminological vocabulary and grammar is considered to be secondary.

Selectivity principle runs through the whole system of teaching language for professional purposes. This means that the language is studied not in general, but selectively; learning is constructed in compliance with communication requirements of the profession or profile of specialty and personality of specialist who is interested in gaining new professional knowledge with the help of foreign language.

Thus, it has been established that the process of teaching Latin at agrobiological faculties is based on general didactic principles and specific principles of professional linguodidactics, such as: integrativity, double determination of content training, orientation to professional activities, functionality, selectivity etc.

Keywords: Latin, professional linguodidactics, principle, agrobiological faculty.